

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра громадського здоров'я та управління охороною здоров'я

Навчальний рік 2023-2024

СИЛАБУС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА
«ІСТОРІЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА
РОЗВИТКУ СФЕРИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я»

Освітній компонент	<u>вибірковий</u>
Форма здобуття освіти	<u>заочна</u>
Галузь знань	<u>28 «Публічне управління та адміністрування»</u>
Спеціальність	<u>281 «Публічне управління та адміністрування»</u>
Спеціалізація (за наявності)	_____
Освітньо-професійна програма	<u>«Управління в сфері охорони здоров'я»</u>
<u>Другого (магістерського) рівня вищої освіти</u>	
Курс	<u>1</u>

Затверджено на засіданні
кафедри громадського здоров'я
та управління охороною здоров'я

Протокол № 14 від 28 серпня 2023 р.

Завідувач кафедри

Огнєв В.А.

Схвалено методичною комісією ХНМУ
з проблем громадського здоров'я

Протокол № 1 від 29 серпня 2023 р.

Завідувач кафедри

Огнєв В.А.

РОЗРОБНИКИ СИЛАБУСУ

Мартиненко Наталія Миколаївна – доцент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, кандидат історичних наук, доцент;

Мельниченко Олександр Анатолійович – професор кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, доктор наук з державного управління, професор.

ДАНІ ПРО ВИКЛАДАЧІВ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Іващенко Роман Олегович – асистент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, магістр за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування»;

Мартиненко Наталія Миколаївна, доцент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, кандидат історичних наук, доцент;

Мельниченко Олександр Анатолійович – професор кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, доктор наук з державного управління, професор;

Міщенко Марина Михайлівна – асистент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, магістр за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування»;

М'якіна Олександр Володимирович, доцент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, кандидат медичних наук, доцент;

Огнєв Віктор Андрійович – завідувач кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, доктор медичних наук, професор;

Чухно Інна Анатоліївна – доцент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, кандидат наук з державного управління, доцент.

Телефон: (057) 707-73-20, (050) 162-73-50, (095) 539-75-44

E-mail: nm.martynenko@knmu.edu.ua, oa.melnychenko@knmu.edu.ua,
ov.miakina@knmu.edu.ua, va.ohniev@knmu.edu.ua,
ia.chukhno@knmu.edu.ua

Локація: м. Харків, пр. Науки, 4, корп. А, 3 поверх, кафедра громадського здоров'я та управління охороною здоров'я

Очні консультації: час і місце проведення за розкладом кафедри.

Он-лайн консультації: локація (Google Meet) та час проведення за попередньою домовленістю з викладачем.

Професійні інтереси викладача: історія публічного управління, розвиток суспільних процесів, окремих сфер діяльності суспільства, зокрема сфери охорони здоров'я. <http://distance.knmu.edu.ua/user/files.php>

ВСТУП

Силабус освітнього компонента «Історія публічного управління та розвитку сфери охорони здоров'я» складено відповідно до Стандарту вищої освіти України (далі – Стандарт) та освітньо-професійної програми «Управління в сфері охорони здоров'я» (далі – ОПП) як складову методологічного забезпечення підготовки здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня освіти галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування».

Опис освітнього компонента (анотація). Неможливо забезпечити розвиток будь-чого, не спираючись (принаймні, частково) на досвід минулого. Тому цілком природно викликає інтерес історія формування та розвитку елементів публічного управління та сфери охорони здоров'я як важливий елемент підготовки сучасних кваліфікованих фахівців з публічного управління та адміністрування.

Предметом вивчення освітнього компонента є історія публічного управління та розвитку сфери охорони здоров'я.

Міждисциплінарні зв'язки: Освітній компонент «Історія публічного управління та розвитку сфери охорони здоров'я» дотичне і пов'язане з освітніми компонентами економічного та публічного-управлінського профілю.

Пререквізити. Вивчення освітнього компонента «Історія публічного управління та розвитку сфери охорони здоров'я» передбачає попереднє опанування таких освітніх компонентів: «Публічна політика та врядування», «Інституціональне забезпечення публічного управління», «Публічне управління у сфері соціального і гуманітарного розвитку», «Стратегічне управління та управління змінами» та ін.

Постреквізити. Основні положення освітнього компонента «Історія публічного управління та розвитку сфери охорони здоров'я» мають застосовуватися при вивченні суміжних освітніх компонентів, і при підготовці до захисту кваліфікаційної (магістерської) роботи та здобуття третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти.

1 МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

1.1 Мета освітнього компонента – оволодіння теоретичними знаннями та практичними навичками з історії публічного управління та розвитку сфери охорони здоров'я.

1.2 Основні завдання опанування освітнього компонента:

– дослідити історичні етапи еволюції системи публічного управління через розбудову органів державного управління і органів місцевого самоврядування з урахуванням специфіки території та населення, а також вимог і можливостей кожного з періодів суспільного розвитку;

– дослідити історичні здобутки різних епох і країн у сфері публічного управління медициною й варіанти використання позитивного досвіду минулого для подальшого розвитку сфери охорони здоров'я.

1.3 Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє освітній компонент.

1.3.1 Вивчення освітнього компоненту забезпечує опанування здобувачами вищої освіти наступних **компетентностей**:

інтегральні:

здатність використовувати теоретичні знання та практичні навички задля розв'язання складних задач під час професійної діяльності у системі публічного управління та адміністрування (у т.ч. у сфері охорони здоров'я), а також в освітньому процесі.

загальні:

ЗК 04 Здатність удосконалювати й розвивати професійний, інтелектуальний і культурний рівні.

спеціальні (фахові, предметні):

СК 06 Здатність здійснювати професійну діяльність з урахуванням потреб забезпечення національної безпеки України.

1.3.2 Вивчення освітнього компоненту забезпечує набуття здобувачами вищої освіти наступних програмних результатів навчання:

РН 01 Знати теоретичні та прикладні засади вироблення й аналізу публічної політики, основ і технологій прийняття управлінських рішень.

РН 11 Розробляти обґрунтовані управлінські рішення з урахуванням питань європейської та євроатлантичної інтеграції, враховувати цілі, наявні законодавчі, часові та ресурсні обмеження, оцінювати політичні, соціальні, економічні та екологічні наслідки варіантів рішень.

1.3.3 Вивчення освітнього компоненту забезпечує набуття здобувачами вищої освіти наступних **соціальних навичок (Soft skills)**:

відповідальності; працювати індивідуально і в команді, раціонально організувати свій час і використовувати доступні ресурси, самостійно приймати рішення, критично мислити.

2 ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОБСЯГ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітній ступінь, ОПП	Характеристика освітнього компонента
		заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Галузь знань: 28 «Публічне управління та адміністрування»	Вибіркова
Загальна кількість годин – 90	Спеціальність: 281 «Публічне управління та адміністрування»	Рік підготовки: 1-й
		Семестр 2-й
Розподіл годин: аудиторні – 10 самостійна робота здобувачів вищої освіти – 80	Освітньо-кваліфікаційний рівень: другий (магістерський)	Лекції 2 год.
		Практичні, семінарські 8 год.
		Самостійна робота 80 год.
	ОПП: «Управління в сфері охорони здоров'я»	Вид контролю: залік

2.1 Опис освітнього компонента

2.2.1 Лекції

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	Види лекцій
1	Історія публічного управління та розвитку сфери охорони здоров'я	2	Проблемна, мультимедійна лекція-бесіда з презентацією
Всього лекційних годин		2	

2.2.2 Семінарські заняття – не передбачені.

2.2.3 Практичні заняття

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	Методи навчання	Форми контролю
1	Історичні етапи еволюції системи публічного управління	4	Читання, обговорення, дискусія, практичне завдання	Усне опитування здобувачів вищої освіти, письмовий контроль теоретичних знань за варіантами
2	Історичні етапи формування сфери охорони здоров'я як об'єкту публічного управління	4		
Всього годин практичних занять		8		

2.2.4 Лабораторні заняття – не передбачені.

2.2.5 Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	Методи навчання	Форми контролю
1	Історичні етапи еволюції системи публічного управління	40	Індивідуальні (групові) творчі ситуаційні й практичні завдання	Презентація та захист результатів виконання творчих індивідуальних (групових) ситуаційних і практичних завдань
2	Історичні етапи формування сфери охорони здоров'я як об'єкту публічного управління	40		
Всього годин самостійної роботи здобувачів вищої освіти		80		

Види контролю:

Поточний: усне опитування здобувачів вищої освіти, письмовий контроль теоретичних знань за варіантами, презентація результатів роботи в малих групах.

Проміжний: захист результатів виконання індивідуального завдання.

Додатковий: публічна презентація наукового продукту (тези, стаття тощо).

Підсумковий: залік.

3 КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

3.1 Оцінювання успішності навчання здобувачів вищої освіти здійснюється на підставі чинної «Інструкції з оцінювання навчальної діяльності при Європейській кредитно-трансферній системі організації навчального процесу» (наказ ректора ХНМУ № 181 від 21.08.2021 р.).

Поточна навчальна діяльність (ПНД) здобувачів вищої освіти контролюється викладачем академічної групи, після засвоєння ними кожної теми освітнього компонента і виставляються оцінки з використанням 4-бальної

(національної) системи. Для здобувачів вищої освіти заочної форми навчання до поточних оцінок також належить оцінка за виконане індивідуальне завдання. За підсумками семестру середню оцінку (з точністю до сотих) за ПНД викладач автоматично одержує за допомогою електронного журналу системи АСУ. Підсумковий бал за ПНД у семестрі визначається як середнє арифметичне національних оцінок за кожне заняття та ПЗ, округлене до 2-х знаків після коми. До суми балів за ПНД включається також оцінка за виконане ІНДЗ. Перерахунок середньої оцінки за ПНД у багатобальну шкалу, для освітніх компонентів, що завершуються заліком (табл. 3.1).

Таблиця 3.1 – Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу (для освітніх компонентів, що завершуються заліком)

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5,00	200	4,47-4,49	179	3,94-3,96	158	3,42-3,44	137
4,97-4,99	199	4,45-4,46	178	3,92-3,93	157	3,40-3,41	136
4,95-4,96	198	4,42-4,44	177	3,89-3,91	156	3,37-3,39	135
4,92-4,94	197	4,40-4,41	176	3,87-3,88	155	3,35-3,36	134
4,90-4,91	196	4,37-4,39	175	3,84-3,86	154	3,32-3,34	133
4,87-4,89	195	4,35-4,36	174	3,82-3,83	153	3,30-3,31	132
4,85-4,86	194	4,32-4,34	173	3,79-3,81	152	3,27-3,29	131
4,82-4,84	193	4,30-4,31	172	3,77-3,78	151	3,25-3,26	130
4,80-4,81	192	4,27-4,29	171	3,74-3,76	150	3,22-3,24	129
4,77-4,79	191	4,24-4,26	170	3,72-3,73	149	3,20-3,21	128
4,75-4,76	190	4,22-4,23	169	3,70-3,71	148	3,17-3,19	127
4,72-4,74	189	4,19-4,21	168	3,67-3,69	147	3,15-3,16	126
4,70-4,71	188	4,17-4,18	167	3,65-3,66	146	3,12-3,14	125
4,67-4,69	187	4,14-4,16	166	3,62-3,64	145	3,10-3,11	124
4,65-4,66	186	4,12-4,13	165	3,60-3,61	144	3,07-3,09	123
4,62-4,64	185	4,09-4,11	164	3,57-3,59	143	3,05-3,06	122
4,60-4,61	184	4,07-4,08	163	3,55-3,56	142	3,02-3,04	121
4,57-4,59	183	4,04-4,06	162	3,52-3,54	141	3,00-3,01	120
4,54-4,56	182	4,02-4,03	161	3,50-3,51	140	Менше 3	Недостатньо
4,52-4,53	181	3,99-4,01	160	3,47-3,49	139		
4,50-4,51	180	3,97-3,98	159	3,45-3,46	138		

Формою підсумкового контролю міри опанування змісту освітнього компонента є залік, який проводиться викладачем академічної групи відповідно розкладу (на останньому занятті). Залік – це процес, протягом якого перевіряються отримані за час навчання: рівень теоретичних знань; розвиток творчого мислення; навички самостійної роботи; компетенції (вміння синтезувати отримані знання і застосовувати їх у вирішенні практичних завдань). Для коректного проведення оцінювання підготовленості здобувачів вищої освіти за відповідним освітнім компонентом використовуються певні критерії (табл. 3.2).

Таблиця 3.2 – Критерії оцінювання результатів навчальної діяльності здобувачів вищої освіти з освітніх компонентів, що завершуються заліком

Оцінка	Критерії оцінювання
«Відмінно»	Здобувач вищої освіти виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили
«Дуже добре»	Здобувач вищої освіти вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна
«Добре»	Здобувач вищої освіти вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок
«Задовільно»	Здобувач вищої освіти відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих
«Достатньо»	Здобувач вищої освіти володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні
«Незадовільно» з можливістю повторного складання диференційованого заліку	Здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу
«Незадовільно» з обов'язковим повторним вивченням освітнього компоненту	Здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів

Під час оцінювання знань здобувача вищої освіти, що входять для підсумкового заняття (ПЗ), виставляється оцінка за національною шкалою, яка рахується як оцінка за ЗНД (табл. 3.3).

Таблиця 3.3 – Відповідність оцінок за 200-бальною шкалою, 4-бальною (національною) шкалою та шкалою ECTS

Оцінка за 200-бальною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Оцінка за 4-бальною (національною) шкалою
180–200	A	Відмінно
160–179	B	Добре
150–159	C	Добре
130–149	D	Задовільно
120–129	E	Задовільно
Менше 120	F, Fx	Незадовільно

Оцінка з освітнього компонента виставляється лише здобувачам вищої освіти, яким зараховані усі підсумкові заняття та залік. Здобувачам вищої

освіти, які не виконали вимоги навчальної програми виставляється оцінка F_x , якщо вони були допущені до складання заліку, але не склали його. Оцінка F виставляється здобувачам вищої освіти, які не допущені до складання заліку.

3.2 Питання до заліку:

1. Аграрна революція XVI–XVII ст., зростання чисельності населення та падіння смертності, їх вплив на стан здоров'я населення.
2. Бактеріологічна революція, її вплив на громадське здоров'я.
3. Вакцинації як державна система профілактики у європейських країнах.
4. Виклики XXI ст.: природні й техногенні катастрофи, епідемії, невиліковні хвороби, сучасні війни.
5. Глобалізація сфери охорони здоров'я.
6. Добровільні та муніципальні шпиталі для бідних за доби Відродження.
7. Інститут жрецтва та його розвиток в стародавніх суспільствах.
8. Концепція муніципальних рад охорони здоров'я в США.
9. Медико-соціальні реформи за участі лікарень, в'язниць і лазаретів.
10. Медична реформа в незалежній Україні.
11. Медична справа за середньовіччя.
12. Монастирі та чернечі ордени, їх роль в організації лікарень.
13. Організація медичної справи в українських землях.
14. Осмислення історичного досвіду публічного управління на теренах сучасної України.
15. Особливості публічного управління в незалежній Україні (1991 р і донині).
16. Особливості публічного управління в умовах революційних перетворень 1917–1920 рр.
17. Особливості формування системи медичного та соціального страхування і у європейських країнах.
18. Особливості формування системи освіти в арабській і європейській медицині.
19. Підходи до організації охорони здоров'я та вирішення суспільних проблем.
20. Практика публічно-управлінської діяльності в Українській Радянській Соціалістичній Республіці (1919–1991 рр.).
21. Професійні хвороби та організація профілактичних заходів для робітників.
22. Публічне управління на українських землях у складі Литви та Польщі (середина XIV – середина XVII ст.).
23. Релігія і медицина за добу перших цивілізацій (Єгипет, Стародавня Греція та Рим, Індія, Китай, Месопотамія) як організатори медичної справи.
24. Реформи охорони здоров'я за Модерної доби.
25. Санітарні реформи.
26. Середньовічні міста та чумні лікарі.
27. Становлення системи публічного управління у Київській та Галицько-Волинській державі (IX – середина XIV ст.).

28. Система державної медицини та медичної поліції (Й.П. Франк).

29. Українські землі в складі Російської та Австро-Угорської імперії (кінець XVIII – початок XX ст.).

30. Управління в самоврядній Україні (середина XVII – середина XVIII ст.) та в період занепаду Козацької державності.

3.3 Зміст освітнього компонента:

Тема 1 Історичні етапи еволюції системи публічного управління.

Осмислення історичного досвіду публічного управління на теренах сучасної України. Становлення системи публічного управління у Київській та Галицько-Волинській державі (IX – середина XIV ст.). Публічне управління на українських землях у складі Литви та Польщі (середина XIV – середина XVII ст.). Управління в самоврядній Україні (середина XVII – середина XVIII ст.) та в період занепаду Козацької державності. Українські землі в складі Російської та Австро-Угорської імперії (кінець XVIII – початок XX ст.). Особливості публічного управління в умовах революційних перетворень 1917–1920 рр. Практика публічно-управлінської діяльності в Українській Радянській Соціалістичній Республіці (1919–1991 рр.). Особливості публічного управління в незалежній Україні (1991 р і донині).

Тема 2 Історичні засади формування сфери охорони здоров'я як об'єкту публічного управління. Інститут жрецтва та його розвиток в стародавніх суспільствах. Релігія і медицина за добу перших цивілізацій (Єгипет, Стародавня Греція та Рим, Індія, Китай, Месопотамія) як організатори медичної справи. Медична справа за середньовіччя. Особливості формування системи освіти в арабській і європейській медицині. Середньовічні міста та чумні лікарі. Монастирі та чернечі ордени, їх роль в організації лікарень. Добровільні та муніципальні шпиталі для бідних за доби Відродження. Система державної медицини та медичної поліції (Й.П. Франк). Аграрна революція XVI–XVII ст., зростання чисельності населення та падіння смертності, їх вплив на стан здоров'я населення. Підходи до організації охорони здоров'я та вирішення суспільних проблем. Медико-соціальні реформи за участі лікарень, в'язниць і лазаретів. Професійні хвороби та організація профілактичних заходів для робітників. Вакцинації як державна система профілактики у європейських країнах. Реформи охорони здоров'я за Модерної доби. Концепція муніципальних рад охорони здоров'я в США. Санітарні реформи. Особливості формування системи медичного та соціального страхування і у європейських країнах. Бактеріологічна революція, її вплив на громадське здоров'я. Організація медичної справи в українських землях. Глобалізація сфери охорони здоров'я. Виклики XXI ст.: природні й техногенні катастрофи, епідемії, невиліковні хвороби, сучасні війни. Медична реформа в незалежній Україні.

3.4 Індивідуальні завдання (ІЗ) є видом позааудиторної індивідуальної роботи здобувачів вищої освіти навчального, навчально-дослідницького характеру, яке використовується в процесі вивчення програмного матеріалу навчального курсу й завершується складанням підсумкового заліку. Це

завершена теоретична або практична робота в межах навчальної програми курсу, яка виконується на основі знань, умінь і навичок, отриманих у процесі лекційних і семінарських занять, охоплює декілька тем або зміст освітнього компоненту в цілому.

Мета ІЗ. Самостійне вивчення частини програмного матеріалу, систематизація, поглиблення, узагальнення, закріплення та практичне застосування знань здобувачів вищої освіти з освітнього компоненту і розвиток навичок самостійної роботи.

Структура ІЗ:

- вступ – зазначається тема, мета й завдання роботи і основні її положення;
- теоретичне обґрунтування, виклад базових теоретичних положень, законів, принципів, алгоритмів тощо, на основі яких виконується завдання;
- вказуються та коротко характеризуються методи роботи при виконанні практичних, розрахункових, моделюючих робіт;
- основні результати роботи та їх обговорення – подаються статистичні або якісні результати роботи, схеми, малюнки, моделі, описи, систематизована реферативна інформація та її аналіз тощо;
- висновки;
- список використаних джерел.

Порядок подання та захисту ІЗ:

1. Звіт про виконання ІЗ подається у вигляді реферату. Він повинен мати обсяг 10–16 сторінок тексту стандартного оформлення (розмір аркуша А4, шрифт – Times New Roman, кегль – 14, міжрядковий інтервал – 1,5, абзацний відступ – 1,25, вирівнювання по ширині, між абзацні відступи – відсутні) і повністю розкривати зміст обраних питань.

2. ІЗ подається викладачу, який читає лекційний курс з даного освітнього компоненту і приймає залік, не пізніше ніж за 2 тижні до дати його проведення.

3. Захист ІЗ відбувається на одному із семінарських занять, де здобувач вищої освіти репрезентує основні результати дослідження (до 5 хв.) та відповідає на питання за даною проблематикою.

4. Оцінка за ІЗ (максимум – 10 балів) є обов'язковою складовою підсумкової оцінки з освітнього компоненту.

Невідповідність змісту, занадто великий/малий обсяг роботи, невідповідність формальним вимогам до оформлення, відсутність переліку використаних джерел або його неправильне оформлення, недостатня структурованість роботи, невчасне подання роботи на перевірку є підставами для зниження оцінки чи повернення роботи на доопрацювання.

3.6 Правила оскарження оцінки

Положення про апеляцію результатів підсумкового контролю здобувачів вищої освіти ХНМУ (наказ ректора ХНМУ від 30.09.2020 р. № 35/2020) (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_apel_kontrol.pdf) дозволяє уникнути конфліктів під час оскарження здобувачами вищої освіти результатів підсумкового контролю.

4 ПОЛІТИКА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Відповідно до діючої «Інструкції з оцінювання навчальної діяльності при Європейській кредитно-трансферній системі організації навчального процесу» (<https://knmu.edu.ua/documents/normatyvni-dokumenty-navchalnogo-proczesu/>), здобувачі вищої освіти мають отримати оцінку за кожною темою освітнього компоненту. Регламентовано порядок ліквідування академічної заборгованості (наказ ректора ХНМУ від 26.12.2019 р. № 533) та Положення про порядок відпрацювання студентами ХНМУ навчальних занять (наказ ректора ХНМУ від 30.09.2020 р. № 36/20) (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_vidprac_zaniat.pdf). Важливо дотримуватися Кодексу корпоративної етики ХНМУ (<https://knmu.edu.ua/golovna/pro-nas/kodeks-korporatyvnoyi-etyky/>). ХНМУ створює простір рівних можливостей, вільний від дискримінації будь-якого національного, расового чи етнічного походження, статі, віку, інвалідності, релігії, сексуальної орієнтації, гендерної приналежності або сімейного стану. Всі права, привілеї, програми та види діяльності, що надаються здобувачам вищої освіти або співробітникам ХНМУ, розповсюджуються на всіх без винятку за умови належної кваліфікації. Від здобувачів вищої освіти очікується зацікавленість в опануванні освітнього компонента. Вітається творчий підхід у різних його проявах. Якщо у Вас виникнуть будь-які питання, будь ласка, контакуйте з викладачем.

5 АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Успішне опанування освітнього компонента вимагає дотримання засад академічної доброчесності. Відповідно до ст.42 Закону України «Про освіту» та Закону України «Про вищу освіту», враховуючи рекомендації НАЗЯВО (від 29.10.2019 р. протокол № 11) в ХНМУ запроваджено систему розвитку академічної доброчесності, основні положення якої розміщено на сайті ЗВО: Кодекс академічної доброчесності ХНМУ (наказ ректора ХНМУ від 27.08.2019 р. № 305) (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/kodex_ad.pdf); Положення про академічну доброчесність та етику академічних взаємовідносин в Харківському національному медичному університеті (наказ ректора ХНМУ від 02.07.2020 р. № 165) (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_ad-1.pdf); Положення про Комісію з доброчесності, етики та управління конфліктами ХНМУ (наказ ректора ХНМУ від 02.07.2020 р. № 165) (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_komis_ad.pdf); Положення про порядок перевірки у Харківському національному медичному університеті текстових документів – дисертаційних робіт, звітів за науково-дослідними роботами, наукових публікацій, матеріалів наукових форумів, навчальної літератури, навчально-методичних видань та засобів навчання на наявність текстових запозичень (наказ ректора ХНМУ від 27.08.2020 р. № 195); Положення про підготовку та захист магістерських робіт студентів, які здобувають ступінь вищої освіти «магістр» у ХНМУ (наказ ректора ХНМУ від 27.08.2019 р. № 371) (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_magistr.pdf). Не допускаються списування, використання різного роду програмних засобів, підказки, користування

мобільним телефоном, планшетом чи іншими електронними гаджетами під час заняття з метою, не пов'язаною з навчальним процесом. ХНМУ підтримує нульову толерантність до плагіату. Від здобувачів вищої освіти очікується бажання постійно підвищувати власну обізнаність в академічному письмі. На перших заняттях проводитимуться інформаційні заходи щодо того, що саме вважати плагіатом та як коректно здійснювати дослідницько-науковий пошук.

6 РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. Теорія та історія державного управління: навчальний посібник / [Г. С. Одінцова, В.Б. Дзюндзюк, Н.М. Мельтюхова та ін.]. Київ: Професіонал, 2008. 288 с.

2. Теорія та історія державного управління: навчальний посібник / [Г.С. Одінцова, В.Б. Дзюндзюк, Н.М. Мельтюхова та ін.]; за заг. ред. О.Ю. Амосова, Н.М. Мельтюхової. Вид. 2-ге, перероб і доп. Харків: Вид-во ХарPI НАДУ «Магістр», 2012. С. 69–184.

Допоміжна

1. Державне управління охороною здоров'я в Україні: монографія / В. В. Лазоришинець, Г.О. Слабкий, Н.П. Ярош, та ін. Київ, 2014. 312 с.

2. Орлова Н.М. Регіональна система охорони здоров'я: концептуальні підходи до формування її сучасної політики. Київ: [б.в.], 2010. 184 с.

7 ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. Наукова бібліотека Харківського національного медичного університету. URL: <http://libr.knmu.edu.ua/index.php/biblioteki>

2. Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського. URL: <http://www.nbuv.gov.ua>

3. Харківська державна наукова бібліотека ім. В.Г. Короленка. URL: <http://korolenko.kharkov.com>

8 ІНШЕ

Корисні посилання:

Положення про запобігання, попередження та врегулювання випадків, пов'язаних із сексуальними домаганнями та дискримінацією у ХНМУ (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_sex.pdf)

Порядок проведення занять з поглибленого вивчення здобувачами вищої освіти ХНМУ окремих освітніх компонентів понад обсяг навчального плану (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/poriad_pogl-vyv_dysc.pdf)

Положення про визнання результатів неформальної освіти в ХНМУ (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_neform_osv-1.pdf)

Документи щодо поширення інклюзивної освіти в ХНМУ (http://www.knmu.kharkov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=7108%3A2021-03-10-14-08-02&catid=12%3A2011-05-10-07-16-32&Itemid=33&lang=uk)